

РЕШЕНИЕ

№ 7866

гр. София, 07.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова

Димитър Петров

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10057** по описа за **2024** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, по реда на Глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 14, ал. 3 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи.

Адвокат Ц. М., като пълномощник на наследниците по закон, на С. К. П.: П. С. П., Й. П. С., С. К. П., Ц. К. П., В. П. П., К. Г. П., С. Г. С., Ц. П. Б., Х. П. Б., М. П. С., Г. М. Г., Й. Л. Т., В. С. К., Л. С. Б. е оспорила с касационна жалба РЕШЕНИЕ БЕЗ ДАТА на Софийския районен съд, ГО, 49^{-ти} състав, постановено по гр. дело № 24003/2020 г. С решението съдът е отхвърлил жалбата, вх. № ПО- 15- 6548/08.06.2020 г., подадена от С. К. П. (починала в хода на производството и заместена от наследниците ѝ по закон), против издаденото от Общинска служба „Земеделие“ „Източна“, при Столична община РЕШЕНИЕ № 750/21.05.2020 г.

Касаторите и представляващият ги адвокат не се явяват. С молба от 05.02.2025 г. адвокатът – пълномощник уведомява Съда, че не може да се яви в съдебното заседание, поддържа жалбата, няма доказателствени искания и претендира възстановяване на разноски за водене на делото.

Ответникът, посредством упълномощен адвокат С. Й.: оспорва касационната жалба, доводи за което са изложени в представения на 23.08.2024 г. писмен отговор; не заявява претенция за разноски.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност

на касационната жалба, съответно – за правилност на решението на СРС.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след анализ на приложените по делото доказателства, на доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал. 1 АПК от надлежна страна и е процесуално допустима. С касационната жалба се поддържат всички доводи и възражения, които са били предмет на жалбата пред СРС.

Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК Съдът е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

Съставът на СРС е проверил обективно и всестранно в хода на съдебното производство писмените доказателства, съставляващи административната преписка, като приел и заключение на съдебно-техническа експертиза. Установени са следните факти.

С Решение № 750С/21.03.2019 г. на ОСЗ „Източна“ е признато правото на собственост на наследниците на И., К. и С. П. Б. в съществуващи стари реални граници на следните имоти: нива от 6.204 дка, в местност „Под О.“, [населено място] (бивш имот № 93022) и е възстановено правото на собственост на наследниците на И., К. и С. П. Б. на нива от 1.582 дка, местност „Под О.“, като е отказано да възстановяване правото на собственост на нива от 2.439 дка. в местност „Под О.“ - част от бивш имот № 93022. Със Заповед № РД46-171/19.05.2020 г. министърът на Министерство на земеделието, храните и горите, в процедура по реда на чл. 14, ал. 7 ЗСПЗЗ отменил Решение № 750С/21.03.2019 г. на ОСЗ „Източна“ и върнал административната преписка на ОСЗ „Източна“ за ново произнасяне. Постановено е процесното, предмет на жалбата по гр. дело № 24003/2020 г. на СРС Решение № 750/21.05.2020 г., с което: е признато правото на собственост на наследниците на И., К. и С. П. Б. в съществуващи стари реални граници, на следните имоти: 3.726 дка. в местност „Под О.“, [населено място]; възстановено е правото на собственост върху нива от 1.582 дка. в местност „Под О.“ - ПИ с идентификатор 68134.1505.2582 по КККР на Г.; отказано е възстановяване право на собственост върху нива от 2.144 дка. в местност „Под О.“, част от бивш имот № 93022, к.л. № 604 и № 627. С оспорваното решение без дата 49^{ти} състав на Софийския районен съд, Първо ГО, по гр. дело № 24003/2020 г. е отхвърлил жалбата. Основните възражения на жалбоподателя пред районния съд, поддържани и с касационната жалба са: за нищожност на Решение № 750/21.05.2020 г., постановено от ОСЗ „Източна“; за неправилност и незаконосъобразност на същото; за неправилност и необоснованост на съдебното решение по гр. дело № 24003/2020 г.; за нищожност и на цитираната по – горе заповедт на министъра на МЗХГ, № РД46-171/19.05.2020 г.; допуснати от съда нарушения на процесуалните правила, понеже: е кредитирал заключението на съдебно-техническата експертиза, след направено искане за отвод на вещото лице; не обсъдил възраженията срещу експертното заключение, срещу което също са изложени възражения. Искането е касационният съд да отмени съдебното решение и да се произнесе по същество, като отмени Решение № 750/21.05.2020 г. на ОСЗ „Източна“ или да прогласи нищожността му.

Касационната жалба е неоснователна.

Решението да отхвърли жалбата съставът на СРС е обосновал с подробни, ясни и конкретни мотиви, с оглед на което е неоснователно касаторовото твърдение за необоснованост. Необосноваността е една от формите на неправилност на съдебно решение (арг. чл. 209, т. 3 АПК) и представлява най-общо нарушаване от Съда на „логическите или на общоизвестните опитни правила, при преценката на доказателствата или на доказателствените факти“. Т. за случая не се установява от настоящия касационен състав. Съдебното решение е правилно и законосъобразно. Не са на лице касационни основания за отмяната му, по смисъла на чл. 209 АПК. Съдът е обсъдил всички, противопоставени му възражения и касационната инстанция изцяло споделя мотивите му.

Решение № 750/21.05.2020 г. на ОСЗ „Източна“ представлява валиден индивидуален административен акт, понеже е издадено след надлежно отменено от материално компетентен административен орган (министъра на МЗХГ) предхождащо Решение № 750С/21.03.2019 г. на ОСЗ „Източна“. Заповедта на министъра, с която е отменено решението от 21.03.2019 г. е издадена след съобразяване с регламентираните с ал. 7 на чл. 14 ЗСПЗЗ срокове и условия, а мотивите ѝ са изложени в представения по делото Доклад № 93 - 2584/19.05.2020 г., към който заповедта изрично препраща. Правилна е констатацията на районния съд, че: с постановяване на второто решение № 750С /21.05.2020 г. са отстранени допуснати нарушения на ЗСПЗЗ, а именно - повторно произнасяне по отношение на имоти, за които е имало постановени решения на ПК „М.“ (цитирани в съдебното решение и в заключението на СТЕ) и за които имоти вече са определени обезщетения на собствениците; с второто решение № 750С/ 21.05.2020 г. ОСЗ „Източна“ се е произнесла единствено относно частта от имот № 93022, за която до тогава не е имало произнасяне. Наличието на влязло в законна сила на 27.04.2010 г. Решение № 16/13.05.2009 г. на Административен съд София – град, по адм. дело № 7502/2008 г. не е било процесуална пречка за издаване на заповедта. С него Съдът е определил като незастроена площ от общо 5 805 кв. м., разпределена и отразена в скица-Приложение № 2 към заключението на вещото лице, прието по адм. дело № 7502/2008 г. В тази връзка удачно съставът на районния съд е разграничил (предвид предмета на адм. дело № 7502/2008 г., по описа на АССГ), че съдебното решение по делото касае оспорване на заповед на кмета на Район „Искър“ – СО, с която е одобрено решение на техническата служба, по чл. 11, ал. 4 ППЗСПЗЗ, за определяне застроената част, при спазване на Наредба № 7/2003 г. „за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони“. С други думи решението по адм. дело № 7502/2008 г. не е представлявало процесуална пречка за отмяна по реда на чл. 14, ал. 7 ЗСПЗЗ, на Решение № 750С/21.03.2019 г., издадено от ОСЗ „Източна“, защото не засяга собственика, а определя незастроена площ.

По възраженията на касатора, с които оспорва обективността на вещото лице районният съдия се е произнесъл с протоколно определение от 06.11.2023 г., оставяйки без уважение искането за отвод. Основанията за отвод, по смисъла на чл. 22, ал. 1 ГПК са относими и към вещите лица (арг. чл. 196 ГПК). Касаторите (жалбоподатели в производството пред СРС) не са представили конкретни данни за наличие на обстоятелства по чл. 22, ал. 1, т.т. 1-5 ГПК, а относно това по т. 6 (други обстоятелства, които пораждат основателно съмнение в неговото безпристрастие) Съдът е преценил липса на такива, конкретно засягащи жалбоподателите.

Като е изложил мотиви в горния смисъл съставът на СРС е постановил правилно и

законосъобразно решение, което следва да бъде оставено в сила.

Водим от гореизложените мотиви и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК
Административен съд София- град, V^{-ти} касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение без дата на Софийския районен съд, ГО, 49^{-ти} състав,
постановено по гр. дело № 24003/2020 г.

Касационното решение е окончателно и не подлежи на обжалване, и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: